

Cartea lui Daniel – O sută patruzeci și șapte

Rolul mișcărilor religioase în modelarea politicii americane: de la Pat Robertson la Coaliția Creștină

Jeff Pippenger

2024-03-20

Am încheiat ultimul articol cu următorul paragraf:

„Puterea făcătoare de minuni, manifestată prin spiritism, își va exercita influența împotriva acelor care aleg să asculte mai degrabă de Dumnezeu decât de oameni. Comunicările venite de la spirite vor declara că Dumnezeu le-a trimis ca să-i convingă pe cei care resping duminica de rătăcirea lor, afirmând că legile țării trebuie ascultate ca Legea lui Dumnezeu. Ei vor deplânge marea nelegiuire din lume și vor susține mărturia învățătorilor religioși că starea degradată a moralei este cauzată de profanarea duminicii. Mare va fi indignarea stărnită împotriva tuturor celor care refuză să primească mărturia lor.” Tragedia veacurilor, 589, 590.

„Mărturia învățătorilor religioși că starea decăzută a moralei este cauzată de profanarea duminicii” este un semn de hotar al istoriei care conduce la impunerea închinării la soare în Statele Unite. Pat Robertson, televanghelistul american și fondatorul Christian Broadcasting Network (CBN) și al Christian Coalition, a candidat la funcția de președinte al Statelor Unite în alegerile primare republicane din 1988. Campania lui Robertson s-a concentrat asupra mobilizării alegătorilor creștini conservatori și asupra promovării problemelor sociale și morale în acord cu convingerile sale evanghelice. La vremea sfârșitului, în 1989, în istoria primului dintre cei opt președinți finali, conducătorul și fondatorul Christian Coalition a candidat la președinție. Istoria prezidențială a lui Reagan prefigurează istoria ultimului președinte republican.

Judecățile lui Dumnezeu sunt pe punctul de a produce contextul care împlinește pasajul precedent din Tragedia veacurilor și care este paralel cu lucrarea Coaliției Creștine. Coaliția Creștină a apărut pentru a aborda problemele morale și sociale pe care sora White le identifică drept imposibil de rezolvat de către cei care dețin frâiele guvernării. Coaliția Creștină, în istoria lui Reagan, reprezintă o mișcare asemănătoare în viitorul foarte apropiat. Din punct de vedere profetic, Coaliția Creștină a fost prefigurată de Mișcarea pentru Reforma Națională în timpul crizei legii duminicale legate de proiectele de lege Blair din anii 1880 și 1890. Mișcarea pentru Reforma Națională a fost constituită în 1888, iar sora White s-a adresat în mod specific acelei mișcări în scrierile sale.

„O mare criză îl așteaptă pe poporul lui Dumnezeu. O criză așteaptă lumea. Cea mai însemnată luptă din toate veacurile este chiar înaintea noastră. Evenimente despre care, timp de mai bine de patruzeci de ani, pe temeiul autorității cuvântului profetic, am declarat că sunt iminente, se desfășoară acum înaintea ochilor noștri. Deja problema unui amendament la Constituție care să restrângă libertatea de conștiință a fost adusă înaintea legiuitorilor națiunii. Chestiunea impunerii păzirii duminicii a devenit una de interes și importanță națională. Știm bine care va fi rezultatul acestei mișcări. Dar suntem noi pregătiți pentru ceea ce va urma? Ne-am împlinit noi cu credincioșie datoria pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o, aceea de a-i avertiza pe oameni

cu privire la primejdia care le stă înaintea?”

„Sunt mulți, chiar dintre cei angajați în această mișcare pentru impunerea duminicii, care sunt orbi față de rezultatele ce vor urma acestei acțiuni. Ei nu văd că lovesc direct împotriva libertății religioase. Sunt mulți care nu au înțeles niciodată pretențiile Sabatului biblic și temelia falsă pe care se sprijină instituția duminicii. Orice mișcare în favoarea legislației religioase este, în realitate, un act de concesiune făcut papalității, care, de atâtea veacuri, a purtat neîncetat război împotriva libertății de conștiință. Păzirea duminicii își datorează existența, ca așa-zisă instituție creștină, „tainei fărâdelegii”; iar impunerea ei va constitui o recunoaștere de fapt a principiilor care sunt însăși piatra de temelie a romanismului. Când națiunea noastră va lepăda astfel principiile guvernării sale, încât să adopte o lege duminicală, protestantismul, prin acest act, va da mâna cu papalitatea; nu va fi nimic altceva decât a da viață tiraniei care de multă vreme își urmărește cu înfrigurare ocazia de a izbucni din nou într-un despotism activ.”

Mișcarea de Reformă Națională, exercitând puterea legislației religioase, atunci când va fi pe deplin dezvoltată, va manifesta aceeași intoleranță și aceeași asuprire care au predominat în veacurile trecute. Consiliile omenești și-au arogat atunci prerogativele Dumnezeirii, zdrobind sub puterea lor despotică libertatea conștiinței; iar întemnițarea, exilul și moartea au urmat pentru cei care s-au împotrivit decretelor lor. Dacă papalitatea sau principiile ei vor fi din nou ridicate la putere prin legislație, focurile persecuției vor fi reaprinse împotriva acelor care nu-și vor sacrifica conștiința și adevărul din deferență față de erorile populare. Acest rău este pe punctul de a se realiza.

„Când Dumnezeu ne-a dat lumină, arătându-ne primejdiile care stau înaintea noastră, cum putem sta curățți înaintea Lui, dacă neglijăm să depunem orice efort care stă în puterea noastră pentru a o aduce înaintea poporului? Putem fi mulțumiți să-i lăsăm să întâmpine această chestiune de o importanță solemnă fără să fie avertizați?”

„Înaintea noastră se află perspectiva unei lupte continue, cu riscul întemnițării, al pierderii bunurilor și chiar al vieții însăși, pentru a apăra Legea lui Dumnezeu, care este desființată prin legile oamenilor. În această situație, politica lumească va îndemna la o conformare exterioară față de legile țării, de dragul păcii și al armoniei. Și sunt unii care vor susține chiar un asemenea curs prin Scriptură: «Orice suflet să fie supus stăpânirilor celor mai înalte.... Stăpânirile care sunt au fost rânduite de Dumnezeu.»”

„Dar care a fost calea urmată de slujitorii lui Dumnezeu în veacurile trecute? Când ucenicii L-au propovăduit pe Hristos și pe El răstignit, după învierea Sa, autoritățile le-au poruncit să nu mai vorbească și să nu mai învețe în Numele lui Isus. «Dar Petru și Ioan, răspunzând, le-au zis: Judecați voi dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu. Căci noi nu putem să nu vorbim despre cele pe care le-am văzut și le-am auzit.» Ei au continuat să propovăduiască vestea bună a mântuirii prin Hristos, iar puterea lui Dumnezeu a dat mărturie mesajului.” Testimonies, volumul 5, 711–713.

Judecățile lui Dumnezeu sunt pe punctul de a produce, în sfera socială, economică și religioasă din Statele Unite, un climat care generează logica necesară pentru ca liderii religioși să înceapă să ceară o redefiniție a moralității publice, așa cum a fost prefigurată în anii 1880 și 1890 și apoi din

nou în istoria președintelui care a marcat timpul sfârșitului în 1989. „O mare criză îi așteaptă pe copiii lui Dumnezeu. O criză așteaptă lumea.” Sora White pune două întrebări: „Când Dumnezeu ne-a dat lumină arătându-ne primejdiile dinaintea noastră, cum putem sta nevinovați înaintea Lui dacă neglijăm să depunem orice efort aflat în puterea noastră pentru a o aduce înaintea oamenilor? Putem fi mulțumiți să-i lăsăm să întâmpine această problemă de o importanță solemnă fără a fi avertizați?”

Ce lumină a existat care să arate primejdiile dinaintea noastră și, dacă nu a existat nicio lumină, cum ar putea un Dumnezeu iubitor să-Și tragă poporul la răspundere pentru că nu a prezentat un mesaj de avertizare, dacă ei nu au auzit niciodată acel mesaj de avertizare? Dragă cititorule, vei fi tras la răspundere pentru lumina reprezentată de aceste articole.

Descrierile specifice ale caracteristicilor puterii balaurului democrat, ale puterii profetului mincinos republican, ale puterii papale, ale islamului și ale bisericii adventiste laodiceene, precum și ale Israelului literal, din aceste articole, vor fi considerate drept discurs instigator la ură de către puterile stăpânitoare; însă ele sunt mesajul Cuvântului lui Dumnezeu, întemeiat prin metodologia „linie peste linie”, iar acele linii strigă că judecățile lui Dumnezeu sunt pe punctul de a se înmulți și de a se intensifica în frecvență.

În mod profetic, Coaliția Creștină care s-a format în istorie chiar înainte de vremea sfârșitului, în 1989, are o aplicație mai semnificativă decât simpla paralelă cu anii 1880 și 1890. În pasajul pe care tocmai l-am citat din Sora White, ea identifică spiritismul ca fiind una dintre cele două căi prin care Satana duce lumea în captivitate, iar apoi dedică câteva cuvinte descrierii minunilor pe care le va săvârși.

După alegerile din 1988, așadar după apariția Coaliției Creștine, a existat o manifestare extraordinară a miracolelor satanice în tărâmul balaurului, tărâmul fiarei și tărâmul prorocului mincinos. Este important să corelăm corect aceste fenomene, căci ele prefigurează venirea lui Satana, care se dă drept Hristos, după legea duminicală ce urmează să fie instituită în curând în Statele Unite.

În sfera catolicismului, în anii 1990, lumea a privit cum aparițiile așa-numitei fecioare Maria, însoțite de miracolele statuiilor sfinților care sângerau, de miracole ale aparițiilor pe cer, de ploi de petale de flori din ceruri fără nori și de alte miracole satanice absurde, se desfășurau înaintea ochilor tuturor. În acele vremuri, pelerinaje ale miilor de oameni din întreaga lume erau întreprinse de mulțimi, atrase în amăgirile produse de aceste evenimente. Despre ele s-au scris cărți, jurnaliști le-au investigat, iar reviste precum Time și Newsweek au ilustrat aceste lucruri pe prima lor pagină.

În împărăția balaurului, statuile hinduse din India au manifestat minuni satanice, prin faptul că statuile beau din linguri sau din pahare cu băuturi de jertfă care erau așezate la gurile statuiilor. Fenomenul care a început într-un mic sat din India s-a răspândit, asemenea broaștelor Egiptului, în întreaga țară. Știrile televizate ale BBC au prezentat un comentariu asupra fenomenului, iar, ca un gând ulterior, reporterul BBC de la televiziune a ridicat întrebarea: „Mă întreb ce s-ar întâmpla dacă mâine am merge la Muzeul din Londra și i-am oferi uneia dintre statuile hinduse un pahar cu

lapte?” La știrile de seară din ziua următoare a apărut chiar același reporter la Muzeul din Londra și, în timp ce camerele filmau, i-a oferit mării statui hinduse un pahar cu lapte. Când paharul a atins buzele statuii, laptele a fost imediat absorbit în statuie.

În cadrul spiritualismului profețiilor indienilor americani, bizonul alb cunoscut sub numele de „Miracle” s-a născut la 20 august 1994, la ferma lui Dave și Valerie Heider, lângă Janesville, Wisconsin. Miracle s-a născut cu blană albă, iar nașterea ei a fost considerată de unii ca o împlinire a unei profeții amerindiene. În diverse tradiții amerindiene, nașterea unui bizon alb este privită ca un eveniment sacru și de mare însemnătate, simbolizând unitatea, pacea și înnoirea spirituală. Miracle a atras o largă atenție și a devenit pentru mulți oameni un simbol al speranței și al semnificației spirituale. Profeția bizonului alb își are originea în trecut și este asociată în mod direct cu cea mai sacră relicvă a religiei spiritualiste a amerindienilor, căci tocmai în relatarea inițială despre bizonul alb a fost introdusă în cultură „pipa păcii”.

În 1994, în domeniul profetului mincinos al protestantismului apostat, mișcarea Holy Laughter, cunoscută și sub numele de Toronto Blessing, a început în ianuarie 1994 la Toronto Airport Vineyard Church (cunoscută acum ca Catch The Fire Toronto) din Toronto, Ontario, Canada. În cursul unei serii de adunări de trezire conduse de pastorii John și Carol Arnott, fenomenul râsului necontrolat, împreună cu alte manifestări precum tremuratul, plânsul și căderea la pământ, ori imitarea animalelor și a sunetelor acestora (adesea denumite „ucis în Duhul” sau „beat în Domnul”), a început să se manifeste printre cei din adunare.

Râsul și celelalte manifestări au fost atribuite de participanți prezenței și lucrării Duhului Sfânt, ceea ce a dus la folosirea expresiei „Holy Laughter” pentru a descrie fenomenul. Adunările de trezire de la Toronto Airport Vineyard Church au atras atenția și vizitatori din întreaga lume, ceea ce a dus la răspândirea mișcării în alte biserici și comunități. Oameni din întreaga lume au venit pentru a experimenta râsul, iar când se întorceau la bisericile lor de origine, acele biserici începeau adesea apoi să manifeste aceleași manifestări demonice.

Pat Robertson a fondé le Christian Broadcasting Network (CBN) en 1960. Le CBN fut l'un des premiers réseaux de télévision consacrés à une programmation chrétienne, et il joua un rôle important dans l'essor de l'industrie de la radiodiffusion chrétienne aux États-Unis. Au fil des années, le CBN a étendu sa portée et son influence par le biais de la télévision, de la radio et des médias numériques, devenant l'une des plus grandes organisations médiatiques chrétiennes au monde.

În 1888, el a întemeiat Coaliția Creștină și a candidat la președinția Statelor Unite. Convingerile sale își au originea în Mișcarea Națională de Reformă și în Alianța Zilei Domnului. Ambele organizații au luat ființă în 1888 și au promovat diverse reforme sociale întemeiate pe principii creștine, inclusiv interzicerea alcoolului, acordarea dreptului de vot femeilor și păzirea Sabatului (duminica) ca zi de odihnă și închinare. Mișcarea a fost influențată de protestantismul evanghelic și a urmărit să întemeieze o „națiune creștină” călăuzită de principii biblice. Robertson a reprezentat aceleași principii ca atât Mișcarea Națională de Reformă, cât și Alianța Zilei Domnului. Din acest motiv, el a înființat și Regent University.

Pat Robertson a întemeiat Regent University în 1977, în acord cu doctrina catolică pe care William Miller a combătut-o cu atâta îndrăzneală. Catholicismul și protestantismul apostat folosesc o metodologie biblică satanică care, printre alte roade nesfînțite, produce credința că va exista o mie de ani de pace înainte ca Isus să Se întoarcă efectiv. Robertson crede că universitatea sa pregătește bărbați și femei pentru a fi aceia care vor conduce guvernarea de o mie de ani a lui Hristos în timpul Mileniului biblic. Termenul „regent” înseamnă o persoană care acționează ca reprezentant sau locțiitor al unui conducător ori monarh aflat în afara țării.

Mbere y'igihe cy'imperuka mu 1989, guhera nibura mu 1960, ibigereranyo by'iki gihe by'imiryango yari iharanira amategeko ya ku Cyumweru mu 1888 byinjiye mu mateka. Nyuma ya 1989, ukwiyerekana kwa satani kwahungabanije ibyo bice uko ari bitatu by'urwego rw'idini rw'ikiyoka, rw'inyamaswa, n'urw'umuhanuzi w'ibinyoma. Yesu buri gihe ahuza iherezo ry'ikintu n'itangiriro ry'ikindi, kandi 1989, “igihe cy'imperuka” cyo muri Daniyeli cumi n'umwe, umurongo wa mirongo ine, gitangiza igihe cy'ubuhanuzi kirangirira ku itegeko rya hafi kuza ryo ku Cyumweru ryo mu murongo wa mirongo ine n'umwe. Iryo tegeko ryo ku Cyumweru nirigera, Satani azaboneka nk'“wigira” Kristo, kandi igikorwa cye cyo hejuru cy'ubushukanyi kizatangira, giherekejwe n'ibitangaza no gukiza indwara.

Istoria care începe acea perioadă profetică identifică lucrarea unei mișcări protestante apostate, care conduce la legea duminicală, prefigurată prin 1989, începutul acelei perioade. În 1989, „zidul” „cortinei de fier” a căzut, iar la sfârșitul acestei perioade cade „zidul de separare dintre Biserică și Stat”. Începutul perioadei marchează primii doi președinți dintre cei opt președinți finali. Începutul marchează papalitatea biruindu-și vrăjmașul, ateismul din Uniunea Sovietică, iar sfârșitul marchează papalitatea biruindu-și vrăjmașul, protestantismul din Statele Unite. Începutul îl identifică pe primul dintre acei opt președinți (un republican) dând mâna cu antihristul profeției biblice, iar sfârșitul marchează pe ultimul dintre acei opt președinți dând mâna cu antihristul profeției biblice. Se înțelege că acel prim președinte este răspunzător pentru dărâmarea zidului, iar ultimul este cel care va zidi zidul.

În 1960, până la vremea sfârșitului din 1989, a început moderna Mișcare Națională de Reformă. După alegeri, au început minunile satanice. Înainte de legea duminicală, manifestarea finală a reformatoilor naționali își va ridica din nou capul politic. La legea duminicală, a sosit vremea lucrării minunate a Satanei. Înaintea legii duminicale va fi, din necesitate profetică, nevoie de judecăți care nu doar să înlăture prosperitatea națională a Statelor Unite, ci acele judecăți vor trebui, de asemenea, din necesitate profetică, să fie atât de severe și înfricoșătoare, încât să fie pusă în loc logica ce le permite celor din mișcarea finală de reformă națională, naționaliștilor creștini, să identifice drept motiv al acelor judecăți pe cetățenii care profanează ceea ce ei numesc Ziua Domnului.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Dacă poporul nostru va continua în atitudinea apatică în care s-a aflat, Dumnezeu nu poate revărsa asupra lui Duhul Său. Ei nu sunt pregătiți să conlucreze cu El. Nu sunt trei față de situație și nu își dau seama de primejdia care îi amenință. Ar trebui să simtă acum, ca niciodată

mai înainte, nevoia lor de veghere și de acțiune unită.”

„Lucrarea deosebită a celui de-al treilea înger nu a fost înțeleasă în importanța ei. Dumnezeu a intenționat ca poporul Său să fie cu mult înaintea poziției pe care o ocupă astăzi. Dar acum, când a sosit timpul ca ei să intre în acțiune, ei mai au de făcut pregătirea. Când reformatorii naționali au început să susțină măsuri de restrângere a libertății religioase, conducătorii noștri ar fi trebuit să fie treji față de situație și ar fi trebuit să lucreze cu stăruință pentru a contracara aceste eforturi. Nu este în rânduiala lui Dumnezeu ca lumina să fi fost ținută departe de poporul nostru — chiar adevărul prezent de care aveau nevoie pentru acest timp. Nu toți slujitorii noștri care vestesc solia celui de-al treilea înger înțeleg cu adevărat ce anume constituie acea solie. Mișcarea de Reformă Națională a fost privită de unii ca având atât de puțină importanță, încât nu au considerat necesar să-i acorde multă atenție și chiar au socotit că, făcând astfel, ar da timp unor chestiuni distincte de solia celui de-al treilea înger. Fie ca Domnul să-i ierte pe frații noștri pentru că au interpretat astfel chiar solia pentru acest timp.”

„Poporul trebuie să fie trezit cu privire la primejdiile timpului de față. Străjerii dorm. Suntem cu ani în urmă. Fie ca străjerii de frunte să simtă necesitatea urgentă de a lua seama la ei înșiși, ca nu cumva să piardă ocaziile ce le sunt date de a vedea primejdiile.”

„Dacă bărbații aflați în fruntea conferințelor noastre nu primesc acum solia trimisă lor de Dumnezeu și nu se aliniază pentru acțiune, bisericile vor suferi o mare pierdere. Când străjerul, văzând sabia venind, dă trâmbiței un sunet lămurit, poporul de-a lungul șirului va răsună avertizarea, și toți vor avea prilejul să se pregătească pentru conflict. Dar, prea adesea, conducătorul a stat șovăind, părând să spună: «Să nu ne grăbim prea tare. S-ar putea să fie o greșeală. Trebuie să fim atenți să nu dăm o alarmă falsă.» Însăși această șovăire și nesiguranță din partea lui strigă: «„Pace și liniște.” Nu vă tulburați. Nu vă alarmați. Se face mult mai mult caz de această chestiune a amendamentului religios decât cere situația. Toată această agitație se va potoli de la sine.» Astfel, el tăgăduiește în mod virtual solia trimisă de Dumnezeu, iar avertizarea care a fost menită să trezească bisericile nu-și împlinește lucrarea. Trâmbița străjerului nu dă un sunet lămurit, iar poporul nu se pregătește pentru luptă. Să ia seama străjerul ca nu cumva, prin șovăirea și întârzierea lui, suflete să fie lăsate să piară, iar sângele lor să fie cerut din mâna lui.”

„De mulți ani așteptăm ca în țara noastră să fie adoptată o lege duminicală; iar acum, când mișcarea este chiar asupra noastră, întrebăm: Își va face poporul nostru datoria în această privință? Nu putem oare ajuta la înălțarea stindardului și la chemarea în față a acelor care au respect pentru drepturile și privilegiile lor religioase? Timpul se apropie cu repeziciune când aceia care aleg să asculte mai degrabă de Dumnezeu decât de oameni vor fi făcuți să simtă mâna asupririi. Îl vom dezona atunci pe Dumnezeu păstrând tăcerea, în timp ce poruncile Sale sfinte sunt călcate în picioare?”

“În timp ce lumea protestantă, prin atitudinea ei, face concesii Romei, să ne trezim pentru a înțelege situația și să privim lupta dinaintea noastră în adevărata ei însemnătate. Străjerii să-și înalțe acum glasul și să vestească solia care este adevărul prezent pentru acest timp. Să arătăm oamenilor unde ne aflăm în istoria profetică și să căutăm să trezim spiritul adevăratului protestantism, deșteptând lumea la simțământul valorii privilegiilor libertății religioase de care

s-a bucurat atâta vreme.

„Dumnezeu ne cheamă să ne trezim, căci sfârșitul este aproape. Fiecare oră care trece este una de activitate în curțile cerești, pentru a pregăti pe pământ un popor care să-și îplinească partea în marile scene ce sunt pe punctul de a se desfășura înaintea noastră. Aceste clipe trecătoare, care ni se par de atât de mică valoare, sunt încărcate de interese veșnice. Ele modelează destinul sufletelor pentru viața veșnică sau moartea veșnică. Cuvintele pe care le rostim astăzi la auzul oamenilor, faptele pe care le săvârșim, spiritul soliei pe care o purtăm vor fi fie o mireasmă de viață spre viață, fie de moarte spre moarte.”

„Frații mei, vă dați seama că însăși mântuirea voastră, precum și destinul altor suflete, depind de pregătirea pe care o faceți acum pentru încercarea care ne stă înaintea? Aveți acea intensitate a zelului, acea evlavie și consacrare, care vă vor face în stare să rămâneți statornici atunci când se va ridica împotrivire împotriva voastră? Dacă Dumnezeu a vorbit vreodată prin mine, va veni vremea când veți fi aduși înaintea consiliilor, iar fiecare punct de adevăr pe care îl susțineți va fi supus unei critici severe. Timpul pe care atât de mulți îl lasă acum să se irosească ar trebui să fie consacrat însărcinării pe care Dumnezeu ne-a dat-o, de a ne pregăti pentru criza care se apropie.” Testimonies, volumul 5, 714–716.